

نوید محمدزاده با اولین تجربه کارگردانی

نمایش «شهر بازی» به عنوان اولین تجربه کارگردانی نوید محمدزاده و تهیه‌کنندگی نورالدین حیدری‌ماهر، محمد قدس و نوید محمدزاده از ۱۸ آذر، ساعت ۱۹ در مجموعه تئاتر لیخن روی صحنه خواهد رفت. مریم حسینی، حدیث نظری، کوشان همتی، سجاد اسویوند، سینا فاتحی و نوید محمدزاده بازیگران این اثر نمایشی هستند. سید محمد مساوات مشاور محمدزاده در این نمایش است و فرشته حسینی هم به عنوان طراح لباس در این پروژه حضور دارد. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: «ماری در شهریازی گم شده است. / صبا

حضور ریچارد کلایدرمن در ایران

کنسرت ریچارد کلایدرمن در کانادا که توسط تهیه‌کننده ایرانی برگزار شد، با استقبال ۶ هزار نفره رو به رو و این هنرمند سرشناس وعده سفر به ایران را داد. او در کنسرت آخر خود با معرفی تهیه‌کننده ایرانی، خبر از حضور در تهران و برگزاری چند تور ویژه در این کشور را داده است. میلاد ماهان‌راد با اشاره به آغاز رویه صدور مجوز ریچارد کلایدرمن برای کنسرت در تهران، از انتشار جزئیات این خبر پس از صدور مجوزهای لازم برای اجرا در اواخر امسال خبر داد. / ایرنا

همکاری شارلیز ترون با نولان

شارلیز ترون به پروژه جدید سینمایی کریستوفر نولان پیوست. پیش از این حضور ستاره‌هایی چون مت دیوین، زندایا، تام هالند، رابرت پتینسون، لویپیتا نیونگو و آن هاتسوی نیز در این فیلم قطعی شده است. نولان نگارش فیلمنامه و کارگردانی این پروژه جدید سینمایی را برعهده دارد و کمپانی یونیورسال از آن توزیع خواهد کرد. تاریخ اکران این فیلم که هنوز عنوان و جزئیاتی از آن فاش نشده، ۱۷ جولای ۲۰۲۴ تعیین شده است؛ با این فیلم جدید، همکاری نولان و استودیو سازنده فیلم موفق «اوپنهایمر» ادامه می‌یابد. / ایسنا

مجید توکلی در گفت‌وگو با «ایران» از تغییر مسیر فیلمسازان اجتماعی و خطر حذف این نوع سینمایی می‌گوید

کمدی در بالاخانه و سینمای اجتماعی در پستو

نگرش عاشوری

خبرنگار

مجید توکلی که «عزیز» سومین تجربه بلند سینمایی‌اش را در صف اکران دارد چندی پیش در یادداشت اینستاگرامی خود از مصائب اکران فیلم‌های اجتماعی در ایران نوشت و اینکه چطور سینمای اجتماعی وسط حجم انبوهی از سینمای کمدی در اکران خفه می‌شود. او معتقد است اعمال سیاست‌های سینمایی در دوره قبلی به شکلی عمده‌اند حتی مسیر فیلمسازان اجتماعی را به سوی سینمای کمدی منحرف کرده است. توکلی در عین حال که بر لزوم وجود سینمای کمدی به عنوان قطعه‌ای از پازل سینمای ایران تأکید دارد می‌گوید خطر حذف سینمای اجتماعی بیخ گوش سینمای ایران است و لازم است مدیریت تازه سینمای چارچاندیشی برای نجات آن را در اولویت سیاست‌های کاری خود قرار دهد. توکلی تغییر در ترکیب اعضای شورای پروانه ساخت را از نشانه‌های امیدوارکننده برای درک این خطر تعبیر می‌کند. سازنده «متولد ۶۵» و «عروس مردم» در گفت‌وگو با «ایران» در باره چگونگی تغییر مسیر سینماگران اجتماعی با آدرس غلط حمایت از رونق سینمای کمدی گفته است.

سال‌ها پیش بهرام بیضایی به شکل پیشگویانه‌ای در «وقتی همه خوابیم» بیان کرده بود نوعی از فیلم برسینمای ایران مسلط می‌شود که مسأله آن پول و درآمد است و امروز شاهد این اتفاق هستیم و فیلم‌هایی که مربوط به واقعیت‌های اجتماعی و جامعه می‌شوند در حال نابودی است. در برخی تحلیل‌ها سرخورده بودن تماشاگران سینما از اتفاقات چند سال اخیر و میل ناخودآگاه آنها به تجربه فضاهای کمدی حتی در اندازه‌های یک فیلم سینمایی یک و نیم‌ساعته علت به حاشیه رفتن سینمای اجتماعی بیان می‌شود و برخی بر این باورند که به گوشه‌راندن سینمای اجتماعی که قرآنت رسمی مدیران فرهنگی از زندگی و جامعه ایران رابه چاشنی می‌کنند عامدانه و برنامه‌ریزی شده است. تحلیل شما درباره این دورنظره چیست؟

من این شرایط را محصول اکوسیستم سیاسی می‌دانم؛ نگاه اکوسیستم سیاسی که متناسب با نوع نگاه دولت و هر جریان فکری تغییر می‌کند. من بر این باورم که خواسته جامعه ما کاملاً بالعکس شرایطی است که امروز بر سینمای ایران حاکم است. این حرف را به‌عنوان فیلمساز می‌توانم بگویم. بلکه این حرف را به‌عنوان است و ساخت یک فیلم کمدی خوب جزو آرزوهای کاری‌اش است و حتی دنبال فیلمنامه آن هم هست، بیان می‌کند که باید با فیلم کمدی حال‌شان خوب و سرنوشته امروز سینمای اجتماعی را به پای شرایط اقتصادی و حال بد مردم و از این دست جمله‌های کلیشه‌ای که باید با فیلم کمدی حال‌شان خوب شود، بگذاریم. بلکه این حرف را به‌عنوان سیاست‌گذاری فرهنگی است که از یک دوره تصمیم گرفت جریان سینمای کمدی را رونق دهد تا فیلم‌های اجتماعی کمتر ساخته شوند و به مسائل اجتماعی کمتر پرداخته شود. به خاطر ترس و نگرانی از پرداختن به مسائل اجتماعی و نزاع و دگرگونی با فیلمساز اجتماعی برای دریافت پروانه نمایش، درست است تصمیم گرفت با ایجاد شرایطی خاص، فیلمساز را به سمت ساخت فیلم کمدی هدایت کند و او را از ساخت فیلم اجتماعی برحذر سازد. در نهایت هم دائم از گوشه و کنار بشنود که خوب چرا کمدی کار نمی‌کند و فیلمساز به خاطر مسائل اقتصادی و برای ماندن در این حرفه مجبور شود وارد چرخه معیوبی شود که حاکمیت برایش ترسیم کرده است. به تبع روندی که طی چند سال اخیر شاهد بودیم قطعاً به این نتیجه می‌رسیم که رونق سینمای کمدی به منظور حذف سینمای اجتماعی یک سیاست‌های هدف‌گذاری شده بود و به هیچ

پلتفرم‌ها بدهید استقبال نمی‌کنند چرا که ترجیح‌شان طبق مخاطب شناسی، سریال اجتماعی یا جنایی یا هرگونه دیگری غیر از کمدی است. همین جامعه آماری تلویزیون خودمان در بدترین دوره فعالیتش هم می‌گوید مخاطب سریال اجتماعی را بیشتر از کمدی می‌پسندد. پس ما نمی‌توانیم توپ را به زمین مردم بیندازیم و بگوییم رونق سینمای کمدی محصول حال بد مخاطب است. اصلاً اینطور نیست. مردم به دنبال قصه و سینمای اجتماعی هستند و کنار آن سینمای کمدی را هم دنبال می‌کنند. خود ما هم از مردم هستیم و ترجیح‌مان این است که هر دو را زائر را با هم جلو ببریم.

در حال حاضر بسیاری از روایت‌های ناکفته سینما در حوزه اجتماعی از پلتفرم‌ها ترویج می‌شود لیل این تغییر مرجعیت چیست؟ پلتفرم‌ها به لحاظ وضعیت ثبات بیشتری دارند؟ پروژه چند مرحله‌ای پروانه ساخت تا مؤسسات پخش و ثبت قرارداد و نوبت اکران را دارند یا اینکه آثار اجتماعی در این رسانه فضای باتری را تجربه می‌کنند؟

به دلیل اینکه این پلتفرم‌ها بنگاه اقتصادی هستند و پیش از سینما به صنعت نزدیک‌ترند. سینمای ما هنوز به صنعت تبدیل نشده در حالی که پلتفرم‌ها سریال‌سازی را کاملاً به سمت صنعتی شدن پیش بردند. اینجا دیگر حساب مخاطب دو دوتا چهارتا نیستی شما باید کاملاً مخاطب شناسی و ارزیابی درست داشته باشید. بودجه دولتی هم در میان نیست و سرمایه بخش خصوصی است و باید بازاریابی سرمایه‌تضمین شده باشد. البته من قائل به این گفته شما یعنی تغییر مرجعیت سینمای اجتماعی به پلتفرم‌ها و تبدیل آن به سریال نیستم بلکه ما همواره در حوزه فرهنگ با سیاست‌گذاری یک پام و دو هوا مواجه بوده ایم و جزیره‌های مختلف درباره آن تصمیم‌گیری می‌کنند. حرف من این است که بر اساس آمار و اطلاعاتی که از میزان استقبال مخاطبان از آثار اجتماعی چه در تلویزیون و چه پلتفرم‌ها وجود دارد می‌توان با اطمینان گفت که مخاطب علاقه‌مند و پیگیر قصه اجتماعی است. مانعی که در سینما با آن مواجه هستیم وضعیت اکران است. قدرت دست سینمادار است و اوست که تعیین می‌کند چه سانس‌ها به فیلم شما اختصاص یابد. سینمادار سانس‌های بیشتری به فیلم‌های کمدی اختصاص می‌دهد و به سینمای اجتماعی یکی دو سانس پرت و پلا می‌رسد. در چنین چیدمانی طبیعتاً فیلم اجتماعی فروش نمی‌کند و این‌ها به فیلم‌های کمدی می‌شود که مخاطب دوست‌داشتنی ندارد و در نهایت به شرایط امروز می‌رسیم که سینمای اجتماعی به گوشه رانده شده و سینمای کمدی رونق می‌گیرد. منظور من این نیست که سینمادار موظف است سانس‌های خوب را به سینمای اجتماعی بدهد یا تمام فیلم‌های اجتماعی خوب هستند، نه مانند کمدی‌ها، فیلم‌های اجتماعی هم خوب و بد دارند. باز هم تأکید می‌کنم قدرت دست سینمادار است و او خیلی هم روشن و مشخص تعیین می‌کند که چه فیلمی دیده شود. ساعت ۶ یک سانس به فیلم شما می‌دهند و مشروط به اینکه اگر این سانس سالن سینما پر شود، سانس ساعت ۸ هم به فیلم شما تعلق می‌گیرد. اساساً الگوریتم حضور مخاطب در سالن‌های سینما این شکلی نیست. باید تنوع سانس برای هر فیلم لحاظ شود. همین‌الان اگر به

یکی از مال‌ها یا پردیس‌های سینمایی سربزید می‌بینید پیش از ۴۰ سانس به دو فیلم کمدی اختصاص دارد و بقیه فیلم‌ها در مجموع ۱۰ تا ۱۲ سانس دارند. به این ترتیب سینمادار مخاطب را مجبور به تماشای این دو فیلم می‌کند چون تنوع سانس لحاظ شده و دسترسی به این فیلم‌ها آسان است. مخاطب هر ساعتی که مراجعه کند می‌تواند این دو فیلم را روی پرده سینما ببیند.

در نهایت این اتفاق باعث برهم خوردن امنیت سرمایه‌گذاری در سینمای اجتماعی هم می‌شود. شرایطی که ساخت فیلم اجتماعی در بهترین حالت حداقل به ۲۰ میلیارد سرمایه نیاز دارد و یا این ملاک باید ۶۰ میلیارد بفروشد تا بازگشت سرمایه داشته باشد و این در شرایط اکران امروز به‌سازگاری به دست نمی‌آید. در نهایت بخش خصوصی بازار سینمای کمدی که هم از آن قیمت تراست و هم بازگشت تضمین شده سرمایه را دارد، انتخاب می‌کند.

بله همین‌طور است. الان هیچ حامی مالی راغب به سرمایه‌گذاری در سینمای اجتماعی نیست. این روند دقیقاً شبیه دومینو است. وقتی برای یک مسیر سیاست‌گذاری می‌کنید از همان ابتدا هر قطعه این دومینو به سمتی می‌رود تا به نتیجه مطلوب که همان تغییر ریل مسیر سینماست برسد. به فیلمنامه‌تان مجوز نمی‌دهند و سرمایه‌گذار را از دست می‌دهید، تن به اصلاحیه‌ها می‌دهید تا پروانه ساخت بگیرید، سرمایه‌گذار را پای کار می‌آورید و در نهایت فیلم که به اکران می‌رسد سرمایه‌گذار می‌بیند

فیلم در شرایط اکران، سانس‌های محدودی ندارد، به تبع آن از سینمای اجتماعی فرار کرده و به سینمای کمدی پناه می‌برد. در آنجا فضای اکران برایش فراهم است و با استقبال خوب روبه‌رو می‌شود و طبیعتاً چرخه مالی خوبی هم دارد و مجدداً می‌تواند به سرعت فیلم دیگری بسازد. در دوره‌های گذشته همین چرخه درست برای سینمای اجتماعی یک فیلم اجتماعی سرمایه‌گذار جذب می‌کرد اما الان نمی‌توانیم. آیا مردم عوض شده‌اند یا سلیقه مخاطب تغییر کرده؟ خیر! هیچ‌کدام از اینها نیست. سیاست‌گذاری دولت و حاکمیت تغییر کرده است. گرچه کار ما امیدواری است و من امیدوارم با ایجاد جایی دولت و تغییر مدیران تازه همدار حذف سینمای اجتماعی در بیخ گوش سینما را جدی بگیرند. من در یادداشتی که در صفحه اینستاگرامم منتشر کردم مجبور شدم از محسن امیر یوسفی یا کاوه شمس‌الدینی که اساساً خاستگاه سینمای اجتماعی و سینمای معناراست نام ببرم که چطور مجبورشان کردند سریع سینمای کمدی بروند.

و حتی کیانوش عیاری. بله کیانوش عیاری، فیلم‌ساز درجه یک سینمای اجتماعی مجبور می‌شود «ویلا سحالی» را بسازد که حتی با حضور بازیگرانی مثل رضا عطاران و پژمان جمشیدی آنچه که انتظار می‌رود برایش اتفاق نمی‌افتد چون شما کیانوش عیاری را وارد مسیر غلطی در

فیلمسازی کردید. فیلمساز هم انسان است و برای اتراق و تأمین مخارج زندگی مجبور می‌شود این مسیر را ناخواسته در پیش بگیرد. به محسن امیر یوسفی که از بهترین فیلمسازان خلاق، نوآور و پیشرو سینماست پروانه ساخت نمی‌دهند و مجبور می‌شوند به سمت سینمای کمدی کشیده شود و در نهایت «قیف» را می‌سازد که حتی با رضا عطاران هم به نتیجه مطلوب نمی‌رسد.

از امید داشتن به آینده گفتید و صحبت‌ها را با اطمینان نگاه امیدوارانه به نقطه پایان برسانیم. در بهترین حالت آیا می‌توان انتظار داشت در فرصت کوتاه این چرخه معیوب اصلاح شود؟ راهکار میانبر شماری مدیران سینمایی چیست؟ همین تغییر در چشمان اعضای شورای پروانه ساخت و نفس حضور شورای به نوبت‌دهنده آن است که با این ترکیب اعضا احتمالاً شاهد رونق سینمای اجتماعی باشیم. اگرچه اساساً فلسفه پروانه ساخت و نفس حضور شورای به این منظور جای بحث دارد اما تغییرات ایجاد شده در ترکیب اعضای شورای پروانه ساخت گویای آن است که حداقل این نگاه وجود دارد که سینمای اجتماعی رونق بگیرد. براساس سابقه و شناخت از مدیران جدید سینمایی این امید زنده شده است، گرچه راه طولانی و مسیر دشوار است و به زمان حداقل سه یا چهارساله نیاز داریم تا به مخاطب‌شناسی درست برسیم، تغییر ذائقه ایجاد کنیم و مخاطب و سینماگر را به سمت سینمای اجتماعی سوق دهیم. کماکان امیدواریم و چاره‌ای غیر از امید نداریم.

از امید داشتن به آینده گفتید و صحبت‌ها را با اطمینان نگاه امیدوارانه به نقطه پایان برسانیم. در بهترین حالت آیا می‌توان انتظار داشت در فرصت کوتاه این چرخه معیوب اصلاح شود؟ راهکار میانبر شماری مدیران سینمایی چیست؟ همین تغییر در چشمان اعضای شورای پروانه ساخت و نفس حضور شورای به نوبت‌دهنده آن است که با این ترکیب اعضا احتمالاً شاهد رونق سینمای اجتماعی باشیم. اگرچه اساساً فلسفه پروانه ساخت و نفس حضور شورای به این منظور جای بحث دارد اما تغییرات ایجاد شده در ترکیب اعضای شورای پروانه ساخت گویای آن است که حداقل این نگاه وجود دارد که سینمای اجتماعی رونق بگیرد. براساس سابقه و شناخت از مدیران جدید سینمایی این امید زنده شده است، گرچه راه طولانی و مسیر دشوار است و به زمان حداقل سه یا چهارساله نیاز داریم تا به مخاطب‌شناسی درست برسیم، تغییر ذائقه ایجاد کنیم و مخاطب و سینماگر را به سمت سینمای اجتماعی سوق دهیم. کماکان امیدواریم و چاره‌ای غیر از امید نداریم.

جهان

ساخت دنباله سینمایی «میلیونر زاغه‌نشین»

با کسب حقوق ساخت «میلیونر زاغه‌نشین» از کمپانی بریتانیایی دارنده آن، یک دنباله سینمایی و اقتباس تلویزیونی از این فیلم در دست ساخت قرار گرفت.

فیلم سینمایی «میلیونر زاغه‌نشین» به کارگردانی دنی بوئل در سال ۲۰۰۸، درباره جوانی فقیر است که در برنامه «چه کسی می‌خواهد میلیونر شود؟» هند وارد رقابت شده و با تجربیات زندگی‌اش موفق می‌شود تا پاسخ‌ها را بدهد. این فیلم ۸ جایزه اسکار از جمله بهترین فیلم و کارگردانی را به دست آورد.

این فیلم همچنین برنده ۷ جایزه گلدن گلوب و ۴ جایزه گلدن گلوب شد. کمپانی «بریج ۷» امتیاز ساخت این فیلم و سریال را به دست آورده است. اوایل این ماه، کن داونپورت، تهیه‌کننده برنده تونی، حقوق ساخت یک موزیکال جدید بر مبنای این فیلم قرارداد «بریج ۷» است. / **مهتر**

اجرای هم‌وزان «فاخته» در چین

گروه هم‌وزان «فاخته» به سرپرستی خشایار پارسا با حضور دو جشنواره بین‌المللی موسیقی در چین، به معرفی موسیقی دوره تیموری و آثار برجسته عبدالقادر مراغه‌ای پرداخت و توانست توجه مخاطبان داخلی و بین‌المللی را به خود جلب کند.

در این جشنواره، گروه‌هایی از کشورهای ژاپن، مغولستان، چین، مالزی، سنگاپور، روسیه، ترکیه، فرانسه، بلژیک و ایران حضور داشتند و هر کدام بخشی از هویت موسیقی کلاسیک یا بومی خود را به نمایش گذاشتند. / **ایرنا**

فرهنگ

سفر به لبنان با طعم طوفان الاقصی

کتاب «جاده کالیفرنیا» نوشته محمدعلی جعفری به تازگی توسط انتشارات سوره مهر منتشر و روانه بازار نشر شده است.

این کتاب دربرگیرنده سفرنامه نویسنده به لبنان، آن هم مصادف با طوفان الاقصی است. جعفری در ابتدای آغاز عملیات طوفان الاقصی مصادف با هم‌راه ۱۴۰۲ به قصد روایتگری و نزدیک شدن به اتفاقات غزه، تنها و بدون وابستگی به سازمان یا نهادی خاص، راهی بیروت و جنوب لبنان می‌شود. راهی در این سفر که ۲۵ روز به طول می‌انجامد، هم‌زمان با رصد رخداد‌های غزه، کنار مردم بیروت و جنوب لبنان می‌ماند و خاطرات آنها را از درگیری با صهیونیست‌های چنانیکار ثبت و ضبط می‌کند. / **روابط عمومی**

مستند «رویای فرهاد» در خانه هنرمندان ایران

به بهانه سالروز تولد فرهاد ناظرزاده کرمانی، استاد پیشکسوت ادبیات نمایشی، مراسم رونمایی از مستند «رویای فرهاد» با حضور جمعی از بزرگان تئاتر ایران و با همکاری کتابسرای راوی، در خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود.

مستند پرتزه «رویای فرهاد» به کارگردانی محمد تقی، روایتی از زندگی تئاتری پروفیسور فرهاد ناظرزاده کرمانی، پدربزرگ تئاتر دانشگاهی ایران، پژوهشگر، استاد دانشگاه و نمایشنامه‌نویس است. این اثر ۱۷۷ دقیقه‌ای ۲۰ سالن ناصری خانه هنرمندان ایران اکران خواهد شد. / **مهتر**

کنسرت پاییزه نجوای عشق

کنسرت «نجوای عشق» به سرپرستی حریر شریعت‌زاده پنجشنبه هشتم آذرماه در تالار وحدت برگزار می‌شود. در این کنسرت که علیرضا فریدون‌پور به عنوان خواننده حضور دارد، قطعاتی از جمله «نغمه نوروزی»، «بخت بیدار»، «برف پیبری»، «چه شوروا» و... اجرا می‌شود. / **روابط عمومی**

معرفی مستندهای کوتاه بخش بین‌المللی «سینماحقیقت»

مستندهای کوتاه حاضر در بخش مسابقه بین‌الملل هجدهمین جشنواره «سینماحقیقت» معرفی شدند. امسال ۱۶ مستند از برزیل، قرقیزستان، فرانسه، هند، مصر، یونان، آمریکا، سوئیس، لهستان، مکزیک، بلژیک، یمن، عراق، کوزوو، استونی و فلسطین در بخش مستندهای کوتاه هجدهمین جشنواره بین‌المللی هجدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران، «سینماحقیقت» حضور دارند. هجدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران، «سینماحقیقت» ۱۸ تا ۲۵ آذرماه برگزار می‌شود. / **مهتر**

زدبای جنایات صهیونیست‌ها در عکس‌های منتخب سال

بخش عکس خبرگزاری فرانسه بنا به سنت خود در روزهای پایانی سال میلادی عکس‌های منتخب سال جهان را منتشر می‌کند که امسال ۲۲ عکس را به جنایت رژیم صهیونیستی در فلسطین اشغالی و لبنان اختصاص داده است.

عکاسان خبری از زمان حمله وحشیانه رژیم صهیونیستی به فلسطین اشغالی و لبنان نقش مهمی را در روشننگاری افکار عمومی نسبت به وسعت فاجعه رقم زنده و همین امر سبب شده که صهیونیست‌ها حملات مستقیم خود را به خبرنگاران گسترش دهند. براساس آمار فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران، دست کم ۱۳۹ روزنامه‌نگار فلسطینی به شهادت رسیده‌اند در حالی که همه آنها جلیقه خبرنگاری به تن داشتند که با کلمات بزرگ روی آنها عبارت «PRESS» نوشته شده بود و می‌شد آنها را از فاصله دور دید. حملات مکرر صهیونیست‌ها به خبرنگاران، نشان‌دهنده ترس رژیم اشغالگر از صدا و تصویر خبرنگاران است؛ هرچند آنها هیچ‌گاه چشمشان را نسبت به حقیقت نیستند و تا امروز توانستند صدای مردم مظلوم را به گوش مردم جهان برسانند. / **ایرنا**